

Arrest

nr. 88 154 van 25 september 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 25 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat J.-P. DOCQUIR verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 11 januari 2012, verklaart er zich op 12 januari 2012 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt verzoekers asielaanvraag bij beslissing van 25 april 2012, verstuurd op dezelfde dag.

1.3. De feiten aan de basis van verzoekers asielaanvraag werden door de bestreden beslissing als volgt weergegeven:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Bengaalse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van het gehucht Katakhalir Par te Golapgonj in de provincie van Sylhet. U werd op heel jonge leeftijd geadopteerd. In 2005 werd u lid van de Jamaat-e-Islami, net als uw adoptievader. Uw broers waren beide aanhangers van de Awami League (AL). In 2007 droeg uw vader u zijn kruidenierszaak formeel over, de rest van zijn bezittingen zouden immers door zijn biologische zonen worden geërfd. In 2008 werd u de Jamaat Organizing Secretary van uw Union Badeshor. In 2009 overleed uw vader. Daarna zetten uw broers grote druk op u om de zaak aan hen over te dragen. Zij kregen daarbij de steun van de Union Voorzitter ('burgemeester'). U weigerde, waarna uw broers zaken uit de winkel begonnen meenemen zonder betalen. U schakelde gerespecteerde dorpsmensen in om dit geld van hen terug te vorderen, maar zonder succes. Op 1 april 2009 vonden de politie en de Rapid Action Battalion (RAB) neergelegde drugs en wapens in uw winkel. U werd meegenomen naar het politiebureau, waar u werd geslagen. Twee dagen later werd u naar de gevangenis van Sylhet gebracht. Daar bleek dat enkel uw broers u op borg konden vrij krijgen en dit op voorwaarde dat u een document zou ondertekenen waarin u ermee akkoord ging dat uw broers de zaak kregen. Zo gebeurde het en u kwam voorwaardelijk vrij op 25 mei 2011. Vervolgens raadde uw advocaat u aan om het land te verlaten, omdat u anders blijvend celstraf zou riskeren. U ging naar Chittagong, van waar u op 10 juni per schip naar Griekenland vertrok. U vond er geen werk en reisde op 8 januari 2012 door naar België. U vroeg hier asiel op 12 januari 2012. U legde geboortektes, een aantal gerechtsdocumenten, 4 steunbrieven en 2 foto's neer ter ondersteuning van uw relaas.

B. Motivering

*Er moet worden vastgesteld dat u het Commissariaat-generaal niet heeft kunnen overtuigen dat u Bangladesh diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Geneefse conventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh alsnog dergelijk bedoelde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in de wet op Subsidiare bescherming zou lopen. Een **reeks onsamenhangendheden en vaagheden** leiden ertoe dat er aan het geheel van uw relaas weinig geloof kan worden gehecht. Zo heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat uw broers nog belang zouden hebben bij uw vervolging. Volgens uw verklaringen kregen zij immers hun zin door de inbeslagname van de winkel; dit is het enige dat zij van u konden krijgen. U stelde dat zij u uit de gevangenis haalden, uw opsluiting blijkt dus niet het eigenlijk doel. De documenten die u voorlegt wijzen er evenmin op dat de rechtszaak tegen u zou worden verdergezet. In dat verband moet immers worden opgemerkt dat u de "order sheet" niet kunt voorleggen. De "order sheet" is nochtans in Bangladesh het belangrijkste juridisch document dat de meest recente stappen weergeeft die in de procedure genomen zijn. Uw eigen gedrag ondergraaft verder het belang van de door uw neergelegde documenten: u heeft ze immers niet in detail doorgenomen en u kan niet duidelijk zeggen over welke documenten het eigenlijk gaat (zie gehoorverslag CGVS, dd 10.04.2012, p. 7). Daarbij dient te worden opgemerkt dat het vreemd is dat u uw documenten pas 3 dagen voor het gehoor ontving. Indien uw advocaat zoals u verklaart betrokken was bij uw vrijlating (p. 9) had hij toen al over een aantal afschriften moeten beschikken om u te kunnen bijstaan. Desondanks legt hierover niets voor. U verklaart dat uw advocaat schrijft dat u best het land verlaat (p. 6), dit blijkt ook uit de tekst (p. 8). Er kan echter worden getwijfeld aan de ernst van dit advies, dat weinig professioneel overkomt en eerder een gesolliciteerde indruk geeft. Het is opmerkelijk dat uw advocaat u zou adviseren om u niet aan de borgvoorwaarden te houden, namelijk zich blijvend aanbieden bij de rechtbank (pp. 7, 9). Het is tenslotte zijn taak om u hier te verdedigen. Een derde eigenaardigheid in de brief van de advocaat betref de referentie naar uw echtgenote: zij zou immers niet veilig zijn in het land (p. 8, 10). Dit klemt met uw eigen verklaring die oorspronkelijk stelt dat uw familie geen problemen ondervindt. Pas na confrontatie hiermee herinnert u zich wel dat zij bedreigd zou zijn, hetgeen weinig ernstig overkomt. Gezien bovengenoemde twijfels over uw vermeende valse rechtszaak dient er in dit licht te worden gewezen op het veelvuldig voorkomen van vervalste documenten in Bangladesh (zie informatie toegevoegd aan het dossier). Daarnaast stelt het CGVS vast dat u **uw identiteit** niet aantoot. U legt geen identiteitsdocument met foto voor zoals met name een identiteitskaart of een paspoort. Daardoor kan niet met zekerheid worden uitgemaakt dat de andere documenten en foto's die u aan het CGVS voorlegt wel degelijk uzelf betreft. U zou 2jaar geleden een echt paspoort hebben bezeten, die later door de smokkelaar werd ingenomen. U beweert ook dat u nooit een identiteitskaart aanvroeg, terwijl u wel zou zijn gaan stemmen tijdens de laatste nationale verkiezingen. Zoals echter blijkt uit informatie toegevoegd aan het dossier, kan hieraan worden getwijfeld. Identiteitskaarten werden namelijk in 2007 en 2008 afgeleverd door speciale registratieteams naar aanleiding van de parlementsverkiezingen van december 2008. Een tijdelijke afwezigheid van een burger werd opgevangen door herhaalde bezoeken.*

Dit was nodig om een persoonlijke registratie te verzekeren (handtekening, foto, vingerafdrukken). Dit gebeurde niet door de dorpsvoorzitter zoals u overigens beweert maar door mensen van het verkiezingscomité. Dat u niet geregistreerd werd maar wel zou zijn gaan stemmen met uw paspoort is derhalve niet geloofwaardig; u kon immers niet op de lijst staan. Deze bewering wordt nog verder afgebroken doordat u eerder verklaarde dit paspoort pas sinds 2 jaar te hebben (p. 7), dus sinds 2010. Het lijkt er dus op dat u uw relaas wederom heeft trachten bij te stellen toen bleek dat uw verklaringen zich in dit verband tegenspreken. Dit tast de aannemelijkheid van het geheel nog verder aan. Samengenomen wekt u hiermee de indruk uw ware identiteit te willen verhullen.

*U heeft uw asielaanvraag dus niet aannemelijk kunnen maken. Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor u zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van uw relaas teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het die de toekenning van een **subsidiäre beschermingsstatus** in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.*

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiäre bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel haalt verzoeker een schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en verwijst naar de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Verzoeker herneemt op beknopte wijze zijn asielmotieven en verwijst naar de UNHCR proceduregids om te besluiten dat de commissaris-generaal 'een vergissing van appreciatie' heeft begaan.

2.2. Verzoeker verklaart zijn land te hebben verlaten uit vrees voor zijn stiefbroers met wie hij problemen had ten gevolge van een erfeniskwestie.

De bestreden beslissing verwerpt verzoekers asielaanvraag op grond van de vaststelling dat (i) verzoeker niet aantoont dat zijn broers nog belang zouden hebben bij zijn vervolging, (ii) uit de documenten die verzoeker neerlegt blijkt evenmin dat de rechtszaak tegen hem zou worden verder gezet, (iii) verzoeker de "order sheet" niet kan voorleggen, (iv) verzoeker met betrekking tot zijn eigen documenten niet kan zeggen over welk soort documenten het gaat, (v) de brief die verzoeker van zijn advocaat neerlegt weinig professioneel overkomt en een gesolliciteerde indruk geeft, (vi) gezien de twijfels over verzoekers vermeende valse rechtszaak er dient op gewezen te worden dat uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier vervalste documenten veelvuldig voorkomen in Bangladesh, (vii) verzoeker geen identiteitsdocumenten neerlegt waardoor niet met zekerheid kan worden vastgesteld of de documenten die verzoeker neerlegt wel degelijk betrekking hebben op hem en (viii) uit verzoekers verklaringen de indruk wekken dat hij zijn ware identiteit wil verhullen.

Deze pertinente motieven die allen steun vinden in het administratief dossier worden op geen enkele wijze ontkracht of weerlegd door verzoeker. Zij blijven dienvolgens onverminderd overeind en worden door de Raad beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig september tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER